

מסורת הש"ס

(א) שבת חג, (ב) כס"א:
ברשות אחת, לו: ברשות
היחיד, (ג) כס"א: ביה,
(ד) א"י: כללחר יד [ח"מ],

הנהגות הב"ח

[illegible]

רַב נִיסִים גֵּאון

אמר קטיר ברנן דרין
למאן איהא מסבכת
כסת סבך מי שחשכין
לדון, הורגין נה
בערדי במהרה דורין אילן,
א כאלו עמנו וכמהה
עצמה דערנא ואמר
החשפוש סבך בשבא א
לא ובסותה סבך הולכת
ואמר הילכתא דערין
אמרין דערין
מותרין, ואח דסקס לא
ואכו יכו מי אדאן שנספק
הלכה יכו מותרין
למה ממתינן כאנן
בערדינן בשרא אכר אכר
בגנו דערין אמרין
חורין (חורין) [דורין]
אהל לפי תורסין שפירק
מי, לפי לפרק על זה
הקושא ילומי מי זה
שארמר בערדינן לימא
קטיר ברנן דרין אמרין
אלא הורבסת חורין, דער
ברנן, כל שרוא
סוסם שבות לא גורו א
עליו בין השמשות.
ושקעניו הורבסת
דערדיס מותרין ואמר
לימא אכר מרנן דרין
אמרין בין השמשות.
והורו דורו יכו בין
השמשות לא דרין ואל
אלא על אילן גורו אבל
על דערדיס (לא גורין) אלא
כשת עצמה, אלא סבך
השמשות לא גור.

(א) נראה דל"ל גורו עלי
בהש"ס.

בכל מערבין פרק שלישי עירובין

ה' מ" עירובו עירוב דמאי
 נשקליה ואיתתיה (ה) פחות
 דמשוין להו ניהליה רשות
 ממורה היא שלא יוכל להביא

ונתכזין לשבות בעיקרו ומאי למעלה ומאי למטה דהדר זקוף והא אי בעי מייתי לה דרך עליו כשרבים מכתפין עליו וכדעולא^א דאמר עולא *עמוד תשעה ברשות הרבים ורבים מכתפין עליו וזקף ונח על גביו חייב: מאי רבי ומאי רבנן דתניא נתנו באילן למעלה מעשרה טפחים אין עירובו עירוב למטה מעשרה טפחים עירובו עירוב ואסור ליטלו בתוך שלושה מותר ליטלו נתנו בכלכלה ותלואו באילן אפילו למעלה מעשרה טפחים עירובו עירוב דברי רבי וחכמים אומרים כל מקום שאסור ליטלו אין עירובו עירוב וחכ"א אהייא אילמא אסיפא לימא קסברי רבנן צדדין אסורין אלא אירשא האי אילן היכי דמי אי דלית ביה ארבעה מקום פטור הוא ואי דאית ביה ארבעה כי נתנו בכלכלה מאי הוי אמר רבינא רישא דאית ביה ארבעה סיפא דלית ביה ארבעה וכלכלה משלימתו לארבעה ורבי

לג.

ד'הדרד וקף. וז"ל והי' חשיב למעלה מעשרה ר"ה הא גדיש
בוקעין זו מחזיו ואפילו ר' יוסף ב"ר יהודה לא שרי אלא
בחדרן מחזיו וז"ל דמיי' כגון אקסוס תחת חזקיהו דלא מצי בקעי
אזי נמי כגון שיש גובה ר' צבאום זקסום דקבי' ר"ה אש"ג דגדיש
בוקעין כמו גלות דכלמר דבוקר
(שנת 578) דהוי ר"ה אש"ג דמחזיון
הוי ר"ה: וז"ל א' בעי מיי' דה
דך עזי. פ"ה דיכול לעלות צבאן
עד למעלה מעשרה וליטול דהא כל
האילן מעשרה ולמעלה ר"ה ויציאו
אלו למקום צביתמו יס צבור
שר"ל שגס האויר שהוא למעלה מי
אפילו כנגד הנטייה שיהיה צביתמו
מי' ר"ה וז"ל ולא עלה זה על דעת
רש"י דלא הוי ר"ה אלא כדמילת ומה
שפרש ויציאו למקום צביתמו דא
יומר דהיינו לעיקרן של צבאן דה
ר"ה ר"ה אמורה ואש"ג דד' אמותיו
חשיבין כר"ה היינו דוקא למדוי הוא
ועיניו צמקום אחד אצל להמיר
להניח אס מרה"י או לאסור מרה"י
ס' לז' חשיב ר"ה דהא לית ליה
מחזיו וז"ל חלק רשות ומשני צביתמו
מכתפים עליו על נטיית הנוף האמורה
מי' דהוי ר"ה דבעולא וקיימא לן
במשותף מרה"י לרה"י דרך אויר ר"ה
אפילו למעלה מעשרה חשיב דמתן

בהורק (שם ק"ד.) היו שמהן דבירות אחת הורק פטור והמטע
חייב שכן הימה עזרת הרים וגרסה דללו משיש' הוא אלף ממזיר את
העירוב רחוק חזן ד' אמות וחצי אפילו זה כנגד זה דכל' בהורק
(שם ק"ה.) א"ר אלעזר המתיאלי משיז למעלה ממערה חייב שכן ממזר
בני קהת ומקום עקירתו והנחתו היו רה"י וקשה אכתי אי בני זריק ליה
עד נגד מקום השכינה דזורק פטור ור"י מפרש והא אי בני מימי ליה
דזרק עליו היינו שמיטת על הגטייה שהיא כדמלתא ויחזור ויחלט
ויעקרה שזאן שזימנו ממנו ומשני כדבדים המפנינו עליו
דשפתא לא מצי מנה ליה על נטייה דהוי מוציא מרה"י לרה"י והואיל
ואי בני זריק ליה עד נגד מקום השכינה ליכא למימר דכי זריק ליה
לא אכתי לא היו עירוב אלף משום ד' אמות חשבי רה"י ועולה עד
לנקיע וכו' והא יורדי לא אמרינן הורק ד' קשה לדכתי משכחת לה
לדתי חייב כגון כזה עוקר חזן מנה דאי נמי דכי דמי ליה עד מקום
הגטייה ניח על דו או על כחוסא למעלה מ' דהא דמחייב בהורק
ממזיר למעלה ממערה היינו דקא' בדללא נח למעלה ממערה דמי
מוציא לה הורק דפ"ק דשבת (דף ק"ה.) גבי אקסופה חזן נעל ומצי שלשמן
פטורין והיחיד נימא סהי מוכנת דרבה דלמך ההעציר פתח ר' ומשי
הסם לא נח הכא נח וגרסה לי דככל הנהי כיון דכקל יבא לידי איסור
למורייתא אפי' כפי מרדע דגורו עליו בין כחשמות דלמזרינן לקמן
דף ק"ה.) גבי קנה דרכין דגור שמה יקטום: א' דאית ביה ארבעה
זיתא נחבו בבצילה סמי חיי. דכיון דהאילן רשות היחיד הוה ליה בכללה
חורי רה"י ובחורי רשות היחיד אין לחוש אם גדיים נוקעים בו:
ובבלבחה שפ"ימיו דה' פ"יש"ף אף על גב דרבלשו היו ד'
לא היו רה"י הורק' הורק' ואין בתחתיו רחוב ד' ולא היו רה"י
אלא אם כן תחתיה להיות רחב ארבעה בתוך ה' המזכירין לארץ רחב
וגרסה דבשלהי פ' הורק (שם ק"ה.) אמר עמוד גבוה ו' וברלשו רחב
ארבעה אס' למטה (ו) רחוב רחב' שלשה זרק ומה על גביו חייב
כיון דרחוב שלשה לא כקעי גדיים וארץ למר כלין בתחתיה חייב
וכ"י

רוב ואמרי ליה רבנן הואיל וסוף סוף אסור ליתלו בשבת משום
 יי רבנן דרדון. דלילן אסורין בגון הכא דליתו שבתאם בחילן עמון אי
 מפוגתא היא בפי מי שחששין (שנה דף ע"ב): איכא למ"ד אסור ואיכא
 במקום דריס ומוחיו לא מתנינא סיפתא למאי דפסקין התם הלכתא
 מהעשרה עירובו עירוב ואסור ליה ואמרי ליה רבנן אפי"ג דהוא
 שמשות שהוא ספק ואין עירובו עירוב: אי דליה ביה ארבעה. רוחב:
 ת צפי עמון ובעול אלז דהיה רחב רה"י אם עומד צינור דלחמרין
 ונותן לו ואפילו איסורא דרבנן ואלז רוחב יי נתנו מעשרה לאו
 דאיה ביה ר' תמוס היה קאסר ליה רישא סיפא אחמי מהני ליה
 עשה מ' אין עירובו עירוב דהוא כרה"י ועירובו כרה"י: סיפא דליה
 דהיה דלחמ ופ"ג עירוב המונה למעלה מ' לאו היה עירוב ואפילו נתבין
 ליה לילא עירוב על גבי מקום ארבעה אלז כלכלה משלימחו דארבעה:
 וסבר

סדר

עין משפט
גר מצודה

וְאֵל מִי פִי'ד תְּהִלָּתוֹ
שָׁנָה הִלְכָה חַ סְמָה
לִינן סָה טוֹשֵׁעַ לִינן סִי
שָׁמָה סְעִיף י:

רבינו חננאל

[illegible]